

1 In the previous Daf we learned that ר' יהושע בן לוי does not derive the איסור הנאה of חמץ and שור הנסקל from the words לא יאכל, but from another source:
 Regarding a קרבן חטאת, whose blood was supposed to be sprinkled on the מזבח החיצון, but was incorrectly brought into היכל, the Torah says:
 באש תשרף -
 Since we already know from another Posuk that it must be burned, we can use this Posuk to teach that חמץ is אסור בהנאה, based on the principle of
 אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל איסורין שבתורה
 If a particular phrase is not needed to teach anything in its original context, we can apply it to a totally different הלכה.

1

ר' יהושע בן לוי

איסור הנאה
of חמץ

blood חטאת
incorrectly brought
into the היכל:

באש תשרף

איסור הנאה
of חמץ

אם אינו ענין לגופו
תנהו ענין לכל איסורין שבתורה

We already know this
from another Posuk!

2 Our Shiur began with the Gemara asking:
 והא כי קודש באש תשרף להכי הוא דאתא -
 This phrase באש תשרף is already used by רבי שמעון to teach that all פסולי קדשים that are פסול must be burned IN the עזרה, and it's not available to teach איסור הנאה of חמץ?
 Instead רבי יונתן suggests another source:
 In the context of נותר from some of the קרבנות that were brought in the המשכן, the תורה says:
 לא יאכל כי קודש הוא -
 Since we already know from other פסוקים that נותר may not be eaten, we can use this Posuk to teach that חמץ is אסור בהנאה, based on
 אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל איסורין שבתורה.

2

רבי שמעון

קדשי קדשים
that are פסול

באש תשרף
להכי הוא דאתא?

Must be burned
in the עזרה

רבי יונתן

נותר

לא יאכל
כי קודש הוא

איסור הנאה
of חמץ

אם אינו ענין לגופו
תנהו ענין לכל איסורין שבתורה

We already know this
from another Posuk!

3 The Gemara refutes this source as well, because this Posuk is needed for that which רבי אלעזר taught:
 לא יאכל כי קודש הוא - teaches
 כל שבקודש פסול
 בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו
 There is a prohibition of לא תעשה to eat any קדשים that is פסול?

3

This Posuk is needed:

רבי אלעזר

כל שבקודש
פסול

בא הכתוב ליתן
לא תעשה
על אכילתו

לא יאכל
כי קודש הוא

4 אמר אביי לעולם מקרא קמא -
 Abayei suggests that we go back to the original פסוק we quoted from the חוץ חטאת whose blood was brought in בפנים, but from a different phrase in that פסוק, which says;
 לא תאכל באש תשרף -
 As Rashi elaborates:
 Indeed, באש תשרף is needed to teach that קדשי קדשים that are פסול must be burned in the עזרה, but לא תאכל is superfluous.
 We already know that it may not be eaten from
 -1- באש תשרף - Since it must be burned, it obviously may not be eaten, and from
 -2- לא יאכל כי קודש הוא - There is a תעשה לא to eat any קדשי קדשים that is פסול?
 Therefore, לא תאכל can be used to teach that חמץ is בהנאה.

5 אמר ליה רב פפא לאביי ואימא ליחודי ליה לאו לגופיה הוא דאתא -
 Rav Papa refutes this source, because the phrase לא תאכל may be needed to teach a specific תעשה לא for eating the חוץ חטאת whose blood was brought בפנים.
 לא יאכל כי קודש הוא - is not sufficient, because
 אין לוקין על לאו שבכללות - there is no מלקות for violating a לאו שבכללות
 הלקות לא תעשה - a תעשה that includes many different

6 אלא אמר רב פפא מהכא -
 Finally, רב פפא says that the source for the איסור הנאה of חמץ is from the Posuk;
 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש תשרף -
 The phrase לא יאכל is superfluous, because we already know that there is an איסור to eat קרבנות that are טמא, based on a איש בין שני קדשים and מעשר שני. Therefore, based on אינו ענין it can be used to teach that חמץ is בהנאה.

7 The Gemara next starts a new Sugya:
 אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהן אלא דרך
 - אכילתן
 R' Avahu says that one is not חייב for any איסור אכילה unless he
 eats the food in the usual way. Therefore, a person is not חייב
 for eating חי חלב - raw חלב, because it is an unusual way to eat
 חלב.

Another version of אבהו ר' ruling
 - כל איסורין שבתורה אין לוקין עליהן אלא דרך הנאתן
 One is also not חייב for any איסור הנאה unless he benefits from
 it in the usual way. Therefore, a person is not חייב for rubbing
 חי חלב of a הנסקל שור on his wound because it is unusual to use it
 in this way.

7

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן
**כל איסורין שבתורה
 אין לוקין עליהן
 אלא דרך אכילתן**

Another version
**כל איסורין שבתורה
 אין לוקין עליהן
 אלא דרך הנאתן**

Eating the usual way
 One is not חייב for eating חי חלב
Raw It's an unusual way to eat חלב

Benefits in the usual way
 One is not חייב for rubbing חי חלב of a הנסקל שור

8 - אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא
 R' Zeira tries to prove this rule of אבהו ר' from the משנה in
 ערלה which says that if a person drinks the juices of
 fruits other than olives and grapes he is not חייב, presumably
 because those fruits are not meant for juicing, and the benefit
 is שלא כדרך הנאתן!

אביי refutes the proof because the reason there is no חיוב for
 drinking the juices of these other fruits is that the juices are
 considered בעלמא זיעה - the condensation of the fruit - but
 not the ערלה fruit itself.

8

אמר רבי זירא
אף אנן נמי תנינא

אמר אביי
הכא משום

אם
ערלה
 If a person drinks
JUICES of
 other than olives
 and grapes
He's Not חייב

אם
**כדוק
 כן אמר!**

9 - אמר אביי הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהן אפילו שלא כדרך הנאתן
 Abayei suggests that כלאי הכרם is the exception to the rule,
 and one would certainly be חייב even for benefitting from it in
 an unusual way.

מאי טעמא משום דלא כתיב בהו אכילה
 - Because the איסור הנאה is not expressed in the תורה with the
 term אכילה, but - as Rashi says;
 - כתיב פן תקדש המלאה דמשמע לא תהנה כמנו אלא תשרפנו ופן לאו הוא
 The Torah is saying, do not derive any benefit from it, you
 must burn it, and the word פן is the equivalent of לאו.

The Gemara's question on this statement of אביי continues
 mostly on the next Daf.

9

אמר אביי
**הכל מודים בכלאי הכרם
 שלוקין עליהן
 אפילו שלא כדרך הנאתן**

מאי טעמא
משום דלא כתיב בהו אכילה
 The איסור הנאה
 is not expressed in the תורה
 with the term אכילה

רש"י
כתיב פן תקדש המלאה
 דמשמע לא תהנה ממונו
 אלא תשרפנו
 ופן לאו הוא